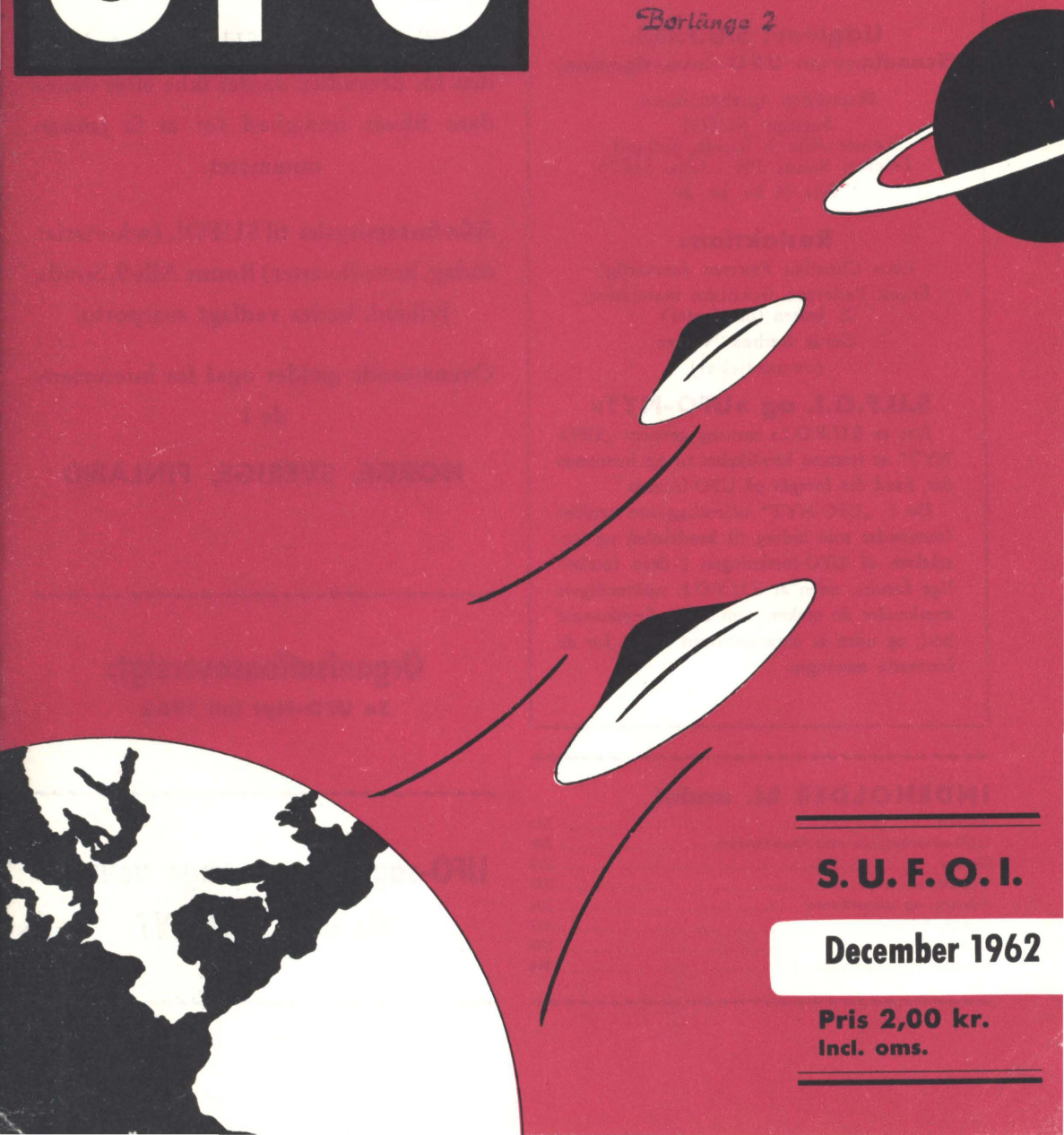

UFO NYT

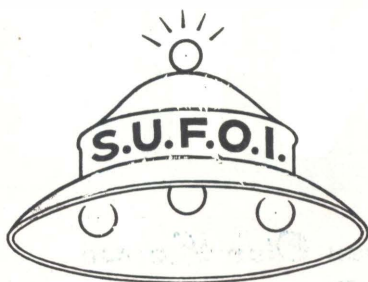
*Sven Olov Larsson
Majorogatan 3 A
Borlänge 2*

S. U. F. O. I.

December 1962

**Pris 2,00 kr.
Incl. oms.**

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættel er)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt	255
UFO-observationer over Skandinavien	226
Censur	228
Udslettelse	231
Adamski og agnostikeren	234
Cosmic Science	237
Spørgsmål og svar	238
Beboede stjerneverdener	244

ABONNEMENT

Husk, at abonnement kun kan fås hos:

S U F O I

Rønne Alle 9, Sunds, Jylland

Bestilling skal være SUFOI i hænde inden 15. december, da der ikke efter denne dato bliver mulighed for at få januar-nummeret.

Alle forespørgsler til SUFOI, (sekretariat, forlag, hovedkvarter) Rønne Alle 9, Sunds, Jylland, bedes vedlagt svarporto.

Ovenstående gælder også for interesserede i

NORGE, SVERIGE, FINLAND

Organisationsoversigt:

Se UFO-Nyt juli 1962

UFO-sagen har mange venner.

Vis dem UFO-NYT

★ AKTUELT ★

Ought to be translated

Glædelig jul! Endnu en gang går vi julen i møde — den 6. i SUFOIs levetid.

For første gang er det, ligesom der er en mildning at spore i den officielle stillingtagen til UFO-sagen, — også videnskabens.

Den første jul i 1957 var det hele jo så nyt endnu — og oh, så spændende! Det var dengang, da aviserne endnu troede, at der var en god historie at hente — noget i retning af Jens Lyn eller Willy og Onkel Hans eller også noget i retning af den tossede, som troede, han var Napoleon!! Og så opdagede man, at det var alvor og en yderst delikat sag!

Den anden jul stod i afviklingens, omslagets tegn, og i 1959 satte den tredje jul definitivt punktum for den almindelige og menneskeverdige omtale, UFO-sagen og dens forkæmpere må have, for at massen tør være med. — Videnskaben forholdt sig tavs.

Ved juletid den 4. jul var skriveriet gudskelov så godt som ophørt. — De flyvende tallerkener eksisterede ikke, ja, de kunne simpelt hen ikke eksistere. Den hjemlige videnskab gik foran med højt løftet fane — den skulle ingen bluffe — den havde dog hele tiden sagt, at det var tåbelig snak. Og som typisk er for små „kunstnere“ lever den nu i en virkelighedsfjern verden i en salig rus, som kommer til at give alle tiders tømmermænd — snart.

Den 5. jul varslede en ny tid — nu begyndte det, der havde været tåbesnak, at blive almindelige hårde videnskabelige fakts — almindelige videnskabelige, officielle og halvofficielle samtaleemner.

Russere, amerikanere, svenskere, englændere, kanadiere, franskmænd, mexikanere, tyskere — ja, og mange andre startede noget, som nu næppe kan hindres i at trænge ind overalt, f. eks. udtalelser som disse:

Rusland:

Månen har atmosfære — der er vand på Månen.

Efter 24 timers tilvænnning kan man ånde på Månen.

Der er liv på Mars.

Man vil møde mennseker på Mars.

Egen teori om, hvordan livet er opstået på Jorden.

Der lever mennesker på mange andre planeter.

Ildfluer set af adskillige astronauter.

Meteoriet fra 1908 var et rumskib fra en anden planet.

Rummennesker ødelagde Sodoma og Gomorra?

USA:

Venus har en atmosfære som Jordens.

Jupiter har drivhustemperatur.

Mulighed for liv på Mars og Venus.

Flyvende tallerkener fotograferet.

Ildfluer set af alle astronauter.

England

Lysende genstande går op og ned i Månens atmosfære.

Læs Adamskis og Leslies bog: Flyvende tallerkener er landet.

Tyskland:

De flyvende tallerkener eksisterer.

Satellitter fra en anden klode har i lang tid befundet sig i vor atmosfære.

Sverige:

A-sprængninger forårsager naturkatastrofer på Jorden.

Det er spændende, og spændingen stiger fra dag til dag. Diktaturet ligesom mister magten mere og mere. Pavemødet — en vigtig brik til en ny kurs inden for religionsdiktaturet — er også et tidens tegn.

Tilbage er der så afspændingen Rusland-Amerika. Kommer den nu — eller skal Kina først passes ind i billedet? Hvem ved det? Men uanset denne faktor går rumforskningen videre med stadig større intensitet. Vejen til Månen, Mars og Venus ligger snart åben — hvis vi da fortsætter som hidtil, og snart mødes russere eller amerikanere, hvem det bliver, er underordnet, med mennesker fra andre verdener. Den dag kan det ske, at kærligheden vender tilbage til den blå planet, hvor den har været savnet i så mange årtusinder.

De ukendte af i dag kan være de udødelige i morgen, og en epokes store kan blive helt glemt af den næste generation.

HC

UFO - observationer over Skandinavien

Ought to be translated.

Fra den 13. oktober til den 12. november 1962 er der til SUFOIs rapportcentral indkommet i alt 12 rapporter samt 2 detektorvarslinger.

Til SUFOI er der så indkommet 1933 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	341 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	276 rapporter
Fra 1961	384 rapporter
Fra 1962	142 rapporter

I alt 1933 rapporter

Herr R. Sandmand befandt sig den 24. september på en mark nær Søllested på Lolland, hvor han gik og målte op. Han fortæller følgende: „Klokken var 17,37, da der pludselig faldt et lysblink i mit øje. Jeg så op og fik øje på en cirkulær, evt, elipseformet, genstand, som reflekterede den synkende sols lys. Objektet gik øst-over, medens lysstyrken langsomt aftog. Efter halvandet minuts observation løb jeg til en nærliggende gård for at få fat på et vidne, men fandt imidlertid intet. Da jeg kom tilbage, var genstanden væk. I de 90 sekunder, som jeg havde iagttaget objektet, havde det bevæget sig ca. 45 grader, Det var ca. 30 grader over horisonten. — Jeg var meget forbløffet over den store lysstyrke i opdagelsesøjeblikket.

Vi har fået endnu et par rapporter fra Lolland. Observatør er hr. E. H. Lise fra Vigsnæs, Den første observation fandt sted den 13. oktober fra kl. 15,08 til kl. 15,09. Hr. Lise beretter: „Jeg var i haven på min bopæl, da jeg opdagede objektet. Vejret var klart, med solskin og vindstille. Jeg så på den nordlige himmel og fik øje på objektet 70—80 grader over horisonten. Det havde en aflang, rektangulær form, nærmest som hvis man betragter en skive fra kanten. Konturerne var meget uskarpe, og det så nærmest ud, som om objektet var omgivet af en korona. Der ragede en kort hale bagud fra objektet, og den havde samme udseende som koronaen. Farven var messing-kobbergylde, der blev svagere grundet på den øgede afstand, — antagelig tilbagekastet sollys. Objektet bevægede sig i rektanglets længere-

ning med en fart, der var konstant ca. 22 grader i minuttet. Objektet kom fra ØSØ og gik i en retlinet kurs mod NV. Umiddelbart før objektet forsvandt, kurvede det 1—2 gange i vandret plan, hvorved kursen ændrede 20 grader mod vest. Objektet ændrede langsom form, fordi det bevægede sig i forhold til mig, men samtidig fjernede sig, var det ikke muligt at fastslå det ændrede udseende, men der kunne dog anes et par vingelignende udvækster. Der var jetfly i området af typen F-100, men objektet var ikke en af disse“.

Den 23. oktober klokken 19,38 iagttog samme observatør fra sin bopæl et stjernelignende objekt, der stod 35 grader over horisonten i en kompasretning af ca. 10 grader. Objektet svingede hastigt frem og tilbage om et fast punkt. Efter flere minutters observation fortonede objektet sig.

Næste rapport er fra Virum. Observatør er hr. P. Bagge. Observationen fandt sted den 4. november kl. 19,07. Observatøren fortæller følgende: „Jeg har astronomi som hobby og har i en del år betragtet stjernehimlen næsten hver aften, det har været klart vejr. Jeg er fortrolig med stjernehimlen, fly, sputnikker og stjernesud. Den pågældende aften var vejret helt klart, og jeg stod på altanen og betragtede himlen, da mit øje pludselig fangedes af en skive, der bevægede sig hastigt af sted, højt på himmelen, omtrent i stjernebilledet Delfinen. I samme øjeblik så jeg, at der var tre skiver, som fulgtes ad i en afstand af halvanden månediameter. Det hele varede kun i tre sekunder, og i den korte tid bevægede fænomenet sig mod SSV, i alt ca. 25 grader. Dernæst forsvandt det, idet det lige til sidst blev svagere, som det faktisk forsvandt ud af synsvidde. Det var påfaldende, at afstand og indbyrdes forhold mellem de tre objekter, som dannede en skæv trekant, overhovedet ikke forandredes. Muligvis var der svagt oplyst mellem objekterne, men jeg er ikke sikker“.

Månedens øvrige rapporter var fra Greve, Nibe, Fredericia, Ledøje og Lyngby. Detektorvarslingerne var fra Skørping. Der var ingen observation i forbindelse med dem.

See important notice

Mosborough-observationen

Det skal bemærkes, at nedenstående artikel samt foto ikke må reproduceres, hverken helt eller delvis, uden tilladelse fra hr. A. Birch, Mosborough, der har copyright.

Som det vil være UFO-NYTs læsere bekendt gennem dagspressen, har en skoledreng fra England fotograferet 5 flyvende tallerkener. Sagen kom til pressens kendskab, efter at det engelske flyvevåben ønskede at undersøge negativerne. Så vidt vi ved, har de indtil ikke kommenteret dem.

Følgende artikel stammer fra „DIGAP Space Bulletin“. DIGAP er den organisation, som „dækker“ Sheffield-området i England.

„En yderst interessant observation kom til vort kendskab, idet 'Daily Express' den 20. juni oplyste, at fem UFO'er var blevet set og fotograferet den 28. februar 1962 mellem kl. 11,30 og 12,30. Observatorerne var Alexander Birch (14), David Brownlow (12) og Stuart Dixon (16), alle fra Mosborough. De legede sammen på markerne bag Davids hjem, da objekterne kom til syne.

Alexander fotograferede dem med sit 'Kodak Brownie' fotografiapparat, mens de lydløst svævede i en anslået højde af 175 meter. Objekternes højde over horisonten var mellem 35 og 45 grader, hvilket giver en afstand mellem øjenvidnerne og objekterne på 250—350 meter. Efter at have svævet i nogle sekunder satte de mørke objekter sig i gang og fløj med stor fart mod Sheffield. Der var ingen farveskrift at se på objekterne overhovedet, men drengene iagttog en hel del bobler, der blev udløst fra objekterne, da de begyndte at flyve væk (se foto). Vejret den pågældende dag var ikke særligt godt, men der var dog en smule sol.

En undersøgelse 'på stedet' af negativerne, foretaget af hr. H. Bunting (leder af DIGAP) og hr. W. Skellon (DIGAPs fotoekspert) viste, at fotografierne var ægte. Senere undersøgelser af de foregående og de følgende fotografier taget med apparatet modbeviste enhver teori om, at objekterne skulle være fremkommet på grund af mindre huller i apparatet eller lukkeren.

Hr. Bunting og hr. Skellon var overbevist om, at drengene talte sandt, og at de virkelig havde set og fotograferet 5 UFO'er“.

ej

Teknik og videnskab

I UFO-Nyt oktober 1962 bragte vi en opfordring til vore læsere om at tegne abonnement på videnskabeligt prægede materialer, som udsendes af forlaget „I Dag“.

Resultatet foreligger nu, idet „I Dag“ har fået så god tilslutning, at udsendelsen af materialer kunne finde sted første gang den 3. november.

Materialerne præsenteres i form af et nydeligt lille firesiders blad — ved yderligere tilgang er 8 sider inden for mulighedernes grænse.

Lad os endnu engang opfordre til at tegne abonnement på materialerne.

Prisen er 15 kroner pr. kvartal med 1 udsendelse om ugen. Bestilling til:

Forlaget „I Dag“, Admiralsgade 28, Kbhvn. K
Giro 99676.

Hvis man spørger, om det mon har interesse, kan vi svare: Det har meget stor interesse for de kosmisk interesserede og for de teknisk interesserede. — For dem, som kun „studerer“ UFO-sagen af ren og skær nysgerrighed, er materialerne ligegyldige og lige som UFO-Nyt ikke værd at ofre penge på.

Important notice

Beginning with our January-issue, we start an extra service for our many foreign readers. Each month there will be a brief survey of the Scandinavian observations written in English. You will get a statistic survey describing number and sort of objects, as lack of space prevent us from doing more, such as a thoroughly examination of one or more observations. If, however, a very interesting observation should occur, we will try to bring it here in addition to the statistics. — We hope that this little survey will be of interest to you.

ej

Censur

En ordre, der censurerede alle udtalelser fra flyvevåbnets personel vedrørende UFO'er og andre „militære emner“, er blevet afsløret af Major William T. Coleman, tidligere UFO-project officer og talsmand for USAFs hovedkvarter. Ordren, en del af AFM 190—4, omhandler bøger, artikler og manuskripter til taler og radioudsendelser. Major Coleman citerer kapitel 4, afsnit B.2.g.:

„Når manuskriptet angår militære emner, skal det forelægges informationskontoret, som gennemgår det for nøjagtighed, berettigelse og overensstemmelse med politik, sikkerhed samt for at slette klassificeret stof. Denne fremgangsmåde skal benyttes af personel i aktiv tjeneste, afskediget eller pensioneret personel, civilt ansatte samt de civile afdelinger under flyvevåbnets“.

På grund af denne ordre skal SAFOI (USAFs informationskontor slette alle spor og beviser om UFO-ernes virkelighed, og at de er under intelligent kontrol, da man ellers ville modsige flyvevåbnets standpunkt, at UFO'erne ikke eksisterer. Den samme regel skal benyttes for flyvevåbnets pressemeddelelser, foruden UFO-information, frigivet til kongressen og offentligheden.

Major Colemans vigtige afsløring blev givet i et brev til NICAP-medlem Kurt Zeissig efter dennes vedvarende spørgsmål angående bogen „Flyvende tallerkener og USAF“. Denne bog er skrevet af løjtnant L. J. Tacker, en af det amerikanske flyvevåbens UFO-talsmænd fra 1956—1960. Efter tidligere at have udtalt, at USAF ikke var ansvarlig for bogens indhold, indrømmede Coleman, at den var blevet censureret under AFM 190—4. Selv hvis Tacker havde ønsket at være positiv overfor UFO-sagen, ville dette være blevet forbudt ham.

Det amerikanske flyvevåbens pressemeddelelser af 6. februar med overskriften „Slut med de flyvende tallerkener“ foranledigede mange til at tro, at UFO-undersøgelserne var endt, og at alle observationer var forklarede. Men den 25. maj bekræftede flyvevåbnets ikke blot, at undersøgelserne stadig er i gang, men også, at den har et mægtigt omfang. Her er nogle af hovedpunkterne berettet af major C. R. Hart, UFO-information officer ved det amerikanske flyvevåbens hovedkvarter.

1. UFO-undersøgelserne involverer (foruden hundreder af USAFs efterretningsofficerer) de „bedste videnskabelige hjerner, der findes i samtlige statens laboratorier“, og desuden også videnskabsmænd i de civile erhverv, når som helst der er brug for dem.
2. USAFs chef for UFO-undersøgelserne, Dr. J. Allan Hynek, har rådslået med verdens førende videnskabsmænd angående UFO-problemet.
3. Project Blue Book er hovedsageligt et administrativt organ, hvis opgave er at arkivere og skjule rapporterne samt at ko-ordinere undersøgelserne.

Flyvevåbnets har nægtet at afsløre, hvor meget dette UFO-program koster, men giver dog et fingerpeg, idet de hævder, at enhver tilbunds-gående undersøgelse af en observation koster 10.000 dollars! (Afsløret af oberstløjtnant Spencer Whedon fra USAFs tekniske efterretningstjeneste).

(Kilde: NJAAP Press Release 3.

Oversætter: ej).

Lutz Holtmann beretter, at han den 25. august 1959 kl. ca. 11 kom gående på en ensom skovvej mellem landsbyerne Werdohl og Eving i nærheden af Hagen. (Hagen ligger ca. 70 km nordøst for Köln og danner med byerne: Dortmund, Essen, Wuppertal en firkan. Overs. anm.). Stedet er ret ensomt, og da han i en lysning i skoven så en i solskinnet lysende „stav“, blev han nysgerrig og ville se, hvad man byggede på en så ensom plet. Han forlod skovvejen og gik mod lysningen. Da han fik overblik over denne, så han til sin undren et stort, rundt objekt med to rækker lysende køjer på siden. Da han havde hørt om „flyvende tallerkener“, var han sikker på, at dette drejede sig om et UFO. Han ville gå nærmere for at se på objektet, men tabte pludselig bevidstheden. Hvor længe han lå bevidstløs, ved han ikke, men han fandt sig selv nogle få skridt fra vejen. Da han kom til besindelse, så han UFO'et stige lodret op i luften uden en lyd. Med stor hastighed skød det skråt op mod himlen og forsvandt. Obj. havde en diameter på 25-30 m og hvilede på 3 høje støtterneben. **UNR.**

Orientering

Jeg tog fra Anaheim til Seattle den 29 juni og efter at have ordnet nogle forretninger og besøgt Verdensudstillingen, vendte jeg hjem via Idaho. — efter at have ordnet nogle forretninger og besøgt Hele turen omfattede 10 dage og 3.000 miles. Jeg skriver dette for at forklare, hvorfor ekspeditionen har været langsom, og breve ikke er blevet besvaret så hurtigt som sædvanligt. Tilmed kan det ske, at september-nummeret af Nyhedsbrevet bliver forsinket hele tre uger, fordi jeg måske tager til Østkysten den første august.

Jeg håber, jeg ikke bliver nødt til at rejse for tit, da det faktisk er et slæb at ordne posten og bestillingerne selv efter et kort fravær.

Der er sket en hel del siden atomsprængningen i stor højde over Stillehavet. En del ting af drastisk art kunne være sket, men forekom ikke; andre kan endnu ske som følge af eksplosionen.

Vore vejrforhold kunne ændre sig til helt nye og usædvanlige situationer. Abnorme vejrforhold kunne let fortsætte ind i 1963. Hvorfor dette kunne ske forklares nedenunder i denne artikel.

En kernesprængning — afhængig af den faktiske højde, hvori den blev sprængt — kunne fremkalde en tilstand af uligevægt, som kunne forårsage frigørelsen af store mængder „hede“ partikler fra Van Allen strålingsbælterne. Hvis tilstrækkeligt af denne stråling pludseligt blev „dumpet“ ned på Jorden, kunne den faktisk koge os.

Mange videnskabsmænd, der hævder at have kendskab til disse ting, siger at vore eksplosioner er så små i styrke, sammenlignet med den energi, der udløses i en enkelt tornado, at de er ubetydelige og ikke kan påvirke vejret på nogen måde. Jeg føler imidlertid, at de har overset et vigtigt faktum.

Kærneeksplosioner i store højder virker som elektriske generatorer, idet de dannede elektriske strømme er større, jo højere oppe eksplosionen sker. De skabte elektriske strømme vil oplade partikler og store kraftfelter, som i høj grad kan ændre de højere luftstrømme. Disse vil på deres side ændre vejrforholdene, hvis de skifter bort fra deres sædvanlige rutine.

Det er også velkendt, at kærneeksplosioner udløser store mængder af ladede partikler, som midler-

tidigt fordrejer Jordens magnetiske felt. Enhver ændring i Jordens magnetiske felt forårsager øjeblikkeligt elektriske strømninger. Princippet er nøjagtigt det samme, som når man bevæger konduktorer gennem et magnetfelt i en automobil-generator.

Hvad skete der egentligt, da eksplosionen fandt sted? En induceret elektrisk strøm fejede hen over både land og havoverflader. Den løb Jorden rundt adskillige gange, før den døde hen. Denne elektriske impuls bevægede sig med lysets hast, og de rigtige detektionsinstrumenter ville have afsløret, at der havde fundet et eksplosion sted i stor højde. På grund af denne induktionsstrøm kan der umuligt finde sådanne eksplosioner sted uden afsløring.

En fuldkommen afbrydelse af al radiotrafik satte ind i eksplosionsojeblikket, og varede 14 minutter og 40 sekunder efter afskydningen. Den tidsmæssige længde af sådanne radiomørklægninger afhænger igen af eksplosionens højde.

Nu, da vi ved, at sådanne eksplosioner let kan opdages, så lad os håbe, at der ikke foretages yderligere prøvesprængninger af brintbomber i store højder. Nogle videnskabsmænd frygter at en sådan eksplosion, hvis den skete i hydrogen-(brint-)laget omkring Jorden, kunne fremkalde en kædereaktion. Andre siger nej. Vi har ikke råd til at finde ud af, hvad der er rigtigt.

En anden grund til, at vejrliget kunne ændre sig som resultat af sådanne eksplosioner, er, at de ladede lag omkring Jorden virker som et skjold mod de stråler, der kommer fra Solen. Ikke blot beskytter dette lag os mod stråling udefra, fra vor Sol og resten af rummet, men det virker også som en fælde, der holder infrarød energi ved Jorden. Uden dette skjold ville vi blive bombarderet med farlige stråler udefra og miste vores varme indenfor. Som temperaturen ville falde, ville vejrliget og klimaet ændre sig.

Andre virkninger kunne lige så let skabes ved ændringer af felterne omkring Jorden. Vi kunne for eksempel få strenge hedeølger i nogle egne og strenge kuldeølger i andre. De ville sandsynligvis forekomme i områder, hvor sådanne ekstremer hidtil var ukendte.

Ændringer i Jordens kraftfelt kan fremkalde jordskælv forskellige steder. Alle disse menneskeskabte besværligheder kunne også blive forstærket af de forandrede felter, der blev skabt, da Solens magne-

tiske polaritet ændrede sig for adskillige måneder siden. Denne civilisation har eksisteret omtrent lige så længe som nogen af de store i fortiden. For megen viden, forkert brugt, kan ødelægge os.

C. A. Honey.

Logik

Mange gange har jeg bedt mine læsere benytte logik til at undersøge alle erklæringer og påstande, de møder i deres søgen efter højere viden. At gøre dette kræver en grundlæggende basis at starte fra. Hvis denne artikel forekommer Dem fornuftig, vil jeg foreslå, at De går til biblioteket og får fat i de bøger, der er nævnt i teksten. Læs dem meget omhyggeligt og se, om De ikke får et bedre syn på livet og får en meget bedre forståelse af aktuelle situationer, der eksisterer i verden i dag.

Hvad er logik? I bogen „Logik og den videnskabelige metode“ af Morris R. Cohen & Ernest Nagel finder vi følgende definition:

„Logik er at ræsonnere korrekt. Ved hjælp af logik kan vi finde ud af, hvad der følger, hvis vi accepterer en given påstand som sand. Logik kan siges at beskæftige sig med værdien af forskellige slags beviser. Ifølge traditionen har den imidlertid hovedsageligt viet sig til studiet af, hvad der udgør komplette eller konstruktive beviser“.

Faktisk begynder vi ikke at bruge logik, før vi drager en slags konklusion af en eller anden påstand. Logik kan være korrekt, selv om den påstand, den er baseret på, er falsk. Jeg kan for eksempel erklære, at oceanet består af blå farve. Derfor vil enhver, der svømmer i oceanet, komme op med blå hud. Dette er en logisk konklusion, baseret på den originale erklæring — men i dette tilfælde er den originale erklæring falsk. Nøjagtigt det modsatte kan forekomme: En erklæring kan være sand og logikken falsk. Eksempel: Alle indfødte kaliforniere er amerikanske borgere. Derfor er alle amerikanske borgere kaliforniere. Den originale påstand er sand, men konklusionen og logikken er falsk. Påstand: Din overbevisning eller tro er anderledes end min. Konklusion: Derfor er du ikke særlig intelligent. Påstanden var korrekt, men det følger ikke, at fordi din tro er anderledes, må du

være mindre intelligent end jeg. Dette er meget dårlig logik, typisk i mange egne af verden i dag.

Folk har brugt dårlig logik gennem tiderne. En gang troede folk almindeligvis, at Jorden var flad. Deres logik lød noget lignende dette: Den ser flad ud; vi ville falde af den, hvis den ikke var flad; eller simpelthen: Fordi den er! Nogle mennesker bruger den samme type dårlig logik i dag, når de skal bakke deres overbevisninger op: Præsten siger det; min lærer siger, det ikke er sandt; de bedste autoriteter er enige om; alle ved —; tallene beviser — o.s.v.

Andre eksempler på dårlig tænkning og falsk logik er over-generalisering og forudsigelser med fejende konklusioner ud fra få og små fakta. Denne type af ulogisk argumentation er meget vanskelig at imødegå, fordi det er yderst svært at bevise eller modbevise noget, der endnu ikke er sket. Videnskabsmændene kalder denne type af forudsigelse eller ulogisk „ekstrapolering“. Mange mennesker gør sig skyldig i denne fejl, når de siger: „Hvis Rusland får klørerne i X-land, vil hele verden før eller senere komme under kommunistisk herredømme.“ Eller: „Hvis den forbundslov bliver vedtaget, vil den føre til fuldkommen dominering af det private erhvervsliv“. Nogle amerikanske grupper skylder overgeneraliseringen deres eksistens. Når landets ledere prøver at advare nogle medlemmer af offentligheden om at være lidt mere logiske, svarer offentligheden faktisk: „Du er 'lyserød'!“ Sommetider føres denne fejl ud i det ekstreme. Stuart Chase skriver i sin læseværdige bog „En hjælp til at tænke korrekt“ (Harper & Brothers, New York, 1956) om følgende eksempel på denne fejltagelse:

„Mange korrupte mennesker har gået på Harvard-universitetet. Læseren (eller Søren Hansen) har gået på Harvard. Derfor er læseren (eller Søren Hansen) korrupt. En lignende tænkemåde kan anvendes på næsten ethvert bekendtskab, forbindelse eller familieforhold. De nogensinde har haft, på hvert eneste ord, De nogensinde har skrevet, og på hver eneste bog, De nogensinde har læst. David Lilienthal blev i senatet beskyldt for at være kommunist, fordi hans forældre indvandrede fra Tjekkosllovakiet i 1880'erne, mere end 50 år før landet blev en „satellitstat“. Skyld kan ikke blot trænge gennem levende slægtninge, men også gen-

nem dem, der er døde for et halvt århundrede siden. Hvor sandt.

At fornærme modstanderen eller blive personlig er en anden metode ved ulogisk angreb. Et godt eksempel fremkom i den store debat mellem biskop Wilberforce og Huxley. Udviklingsteorien, der var udviklet af Darwin og Huxley, viste tilsyneladende, at året 4.0004 før Kristus, som af biskop Usher var fastsat som det år, da skabelsen fandt sted, var meget forkert. Tidsrummet skulle være millioner i stedet for tusinder af år.

Under debatten spurgte biskop Wilberforce med stor ironi Huxley: „Er det på mødrene eller fædrene side, De nedstammer fra en abe?“ Dette er at krybe uden om sagens kerne ved at tage tilflugt til vittigheder om modstanderens stamtræ, overbevisninger eller sindstilstand. Et andet eksempel på denne fejl påpeges andetsteds i bladet som „Kun en syg sjæl kunne tro på reincarnationsteorien“. — Dette er at gå uden om sagens kerne ved at fornærme modstanderen. Det er unødvendigt at sige, at det er meget dårlig logik og kun bruges af dem, der ikke har noget argument at fremkomme med.

En eller anden overværer et af mr. Adamskis foredrag. Bagefter siger han til en ven: „Det var et fint foredrag, mr. Adamski holdt“. Vennen bemærker: „Jeg blev ikke imponeret af det, de siger, at han ikke har ret megen rigtig uddannelse“. Dette er et perfekt eksempel på at forlade sagens kerne for at angribe den person, som forelagde sagen. Mange kritikere bruger uafbrudt denne type fejl for at bringe mr. Adamski eller dette arbejde i mis-kredit. I stedet for logik søger de at underminere ham personligt.

Andre bruger, hvad der kaldes „årsag-virkning“-fejlen. Et godt eksempel på dette er den mand, som ser Solen stå op hver morgen efter, at hans hane har galeet. Derfor ræsonnerer han, at hanens galen får Solen til at stå op! Her er et sidste eksempel: Alvorlige ufologer siger, at den moralkodeks, der er givet af Skaberen til nogle af ufonauterne, måske ikke er den samme som den, han gav os. — Hvem er de alvorlige ufologer? spørger vi. Dem, som siger det, selvfølgelig.

C. A. Honey.

Udslettelse

I en artikel i et tidligere nummer skrev mr. Honey om udslettelsen af et menneske. Det var godt skrevet, og dog blev nogle mennesker forvirret over det. Hvis vi skal opfylde det formål, vi blev skabt for, må vi lære at tage det bitre med det søde. Live! er ikke ensidigt.

Hvis vi standser op og ser på, hvordan de fleste mennesker opfører sig, må vi spørge, om de nogensinde vil udvikle sig. Som der er parasitter i de fleste af livets faser, således er der det også i menneskene. De kan forekomme velopdragne og intelligente i deres livsværk, men det er begrænset til deres eget snævre felt. Deres anstrengelser er, hvis de bliver grundigt undersøgt, meget personlige, idet 90 procent af deres handlinger er for personlig fordel. Dette er fjernt fra det kosmiske formål.

Ville vi bryde os om at se mennesker leve videre, der igennem tiderne ikke havde ændret sig et gran og ikke havde skabt andet end uheld og elendighed for størsteparten af andre mennesker? Eller ville vi ønske at se krigsmagerne og dem, der spreder falske rygter og aldrig slutter noget, de har påbegyndt, leve uendeligt uden at forandre sig?

Hele naturen, der følger den kosmiske plan, skærer hele skabelsen over én kam og lader ingen ting stå uafsluttet. Af dette skulle vi lære det evige livs veje, for naturen er evig. Den er i konstant forandring, men den afviger aldrig fra planen. Naturen eliminerer altid det, som fejler i at opfylde sit formål.

Mennesket blev givet to arme for et formål, men hvis det fæstnede den ene til kroppen og aldrig brugte den, ville den snart visne bort i en sådan grad, at den ikke ville være til nogen gavn for ham. Eliminerede naturen ikke visse arter, når de ikke længere tjente det kosmiske formål? Det er ikke anderledes med mennesket.

Der eksisterer to tænke måder om dette. — Den mand, der kalder sig ateist eller agnostiker vil fortælle Dem, at når De er færdig i denne verden, er De færdig for evigt. En anden vil insistere på, at livet fortsætter. Begge har ret, for hvis sådanne muligheder ikke var til stede, kunne vi ikke tænke os dem, for tanker er ting. For at få evigt liv, må

Sven Olov Larsson
Majorogatan 3 A
Borlänge 2

man gøre sig fortjent til det. Det er grunden til, at Jesus sagde: „Det træ, som ikke bærer frugt, skal hugges om og fortæres af ilden og ikke være mere“. Han forbandede også figentræet, fordi det ikke bar frugt, idet han mente, at alt skulle yde tjeneste til sin Skaber og ikke tage sin forms lys for sig selv, som så mange mennesker gør.

For at sige det ligeud: Alle former må tjene det formål, de blev skabt til, hvis de skal fortsætte. Sagde Jesus ikke også: „Frygt ikke for den, som dræber kroppen, men frygt den, som dræber sjælen“. Nogle religioner, som f. eks. hinduismen, lærer, at hvis en mand svigter og ikke tjener det formål, han blev skabt til, kan han vende tilbage, ikke som et menneske, men som et dyr, et krybdyr eller en grøntsag. Dette vil betyde det samme som et træ, der er fortæret af ilden. Det vil aldrig blive et træ igen. En del af det blev sluppet løs som gasarter i røgen; en del af det blev tilbage som aske for vinden og vil blive brugt igen, men ikke til at genskabe træet, som det var. Dette er også tilfældet med det menneske, der ikke identificerer sig selv med den Kosmiske Plan. Hans elementer (atomerne i hans krop) vil fortsætte med at tjene i andre felter, men han selv som et ego vil aldrig eksistere igen.

Egoet er personligheden eller det kødelige. Det er derfor, Bibelen erklærer, at det kødelige er født for at dø. Det kan dø den ene slags død eller den anden, men dø må det. En form for død ville være i sig selv ved at blive en ydmyg tjener for den guddommelige plan. På denne måde tjener det et evigt liv. Ligesom en vanddråbe, der hvis den forbliver ved sig selv og tjener sit eget formål, med tiden vil fordampe og aldrig vende tilbage som den samme dråbe; hvis denne vanddråbe på den anden side forener sig med oceanet, vil den miste sin identitet som en individuel vanddråbe (eller møde døden som individ betragtet); og dog ville den i virkeligheden vinde evigt liv, idet den ville beholde sine erfaringer som en individuel dråbe og forene dem med oceanets erfaringer. Dette ville vedvare, så længe oceanet eksisterede. Hvis den ikke havde forenet sig med oceanet, ville den have haft et meget kort liv og få erfaringer som vanddråbe og ville så være fordampet til ingenting.

Man kan her se, hvordan et menneske er en kom-

position af to sjæle, akkurat som vanddråben havde liv, der var dens sjæl, og som oprindeligt tilhørte havets sjæl. Da den vendte tilbage til havet, var den som den fortabte søn, der kom tilbage til hjemmet, og som gennem ydmyghed endnu engang forenedes med sin faders hus. Den dråbe, der forblev en dråbe, handlede som en uafhængig sjæl, som vi kalder „personlig“. Den kom slet ikke i nærheden af oceanet, langt mindre ud i det, og styrede sig selv i overensstemmelse med sine egne selviske ønsker. Den udstillede sin uafhængighed som en ting adskilt fra alle andre. Den bekymrede sig om sig selv og sit eget velfærd og skabte som et resultat deraf en mængde farer, for den kunne ikke undgå at føle, at der var noget meget større end den selv, som den var underkastet. Siden denne part var dens ophav, fik den dråben til at forblive i en konstant tilstand af ubeslutsomhed, hvor den ikke vidste, om den skulle træde ud i det uvisse og miste sin identitet som et ego eller forblive, hvad den var, og fordampe uden nogen fremtid.

Dette er meningen med „dog ske ikke min, men din vilje“. Hvis min vilje fortsætter, som den er, vil den få en ende, som den havde en begyndelse. Men siden havet ikke har nogen synlig begyndelse eller slutning, vil enhver vanddråbe, der bliver forenet med det, heller ikke have det og ville forblive i live i dag og for evigt.

Således er det med mennesket, medmindre dets vilje bliver ét med den Kosmiske Vilje vil det få en slutning, som det havde en begyndelse. For at De bedre må kunne forstå, hvad jeg mener, vil jeg analysere tre tilfælde, som jeg er blevet bekendt med.

TILFÆLDE NR. 1: Denne specielle dame har været bundet til sin seng i 15 år. I løbet af denne tid har hun gradvist tabt mindet om sine jordiske erfaringer. Idag genkender hun ikke sin egen søster, og hun kan ikke føle nogen smerte. Hendes krop er i perfekt tilstand bortset fra, at den gradvist bliver gele-agtig, et tegn på opløsning. Kroppens substans søger at vende tilbage til sin originale tilstand, som vand, gasarter og kul. Om dette vil fortsætte, indtil intet andet end knoglerne er at se, står endnu hen. Der er ingen tvivl om, at denne person i 15 år har været ved at dø i hukommelsen, hvilket må have været meget ubehageligt i begyndelsen. I dag er hun død med undtagelse af legemet.

Dette er en god antydning af, hvad udslettelse er, eftersom mindet er det eneste, der fortsætter efter døden. Dette menneske vil aldrig igen kende sig selv som den samme person eller enhed. De kræfter, der for øjeblikket kontrollerer hendes krop, er kosmiske eller universelle og vil fortsætte, når kroppen dør fuldtud, som de gør nu uden hendes sind. Dette er den kosmiske sjæl, som vil bygge en anden form at arbejde igennem, men uden det samme ego, som legemet for øjeblikket repræsenterer. *Hvorfor sker dette?*

Dette menneske var yderst smukt og fik mange komplimenter i form af smiger. Derfor mistede hun sit originale selv ved at drage fordel af komplimenterne og smigeren og blev fuldkommen forkælet, så hun kun levede sit egos og dens personligheds kunstige liv. Der var ingen tid tilovers for kosmiske principper, som er den anden del af hende. Hun døde faktisk i forhold til Kosmos eller det formål, hun var blevet født til, så snart hun begyndte at drage fordel af denne kunstige smiger. Så begyndte hun at leve denne verdens liv, adskilt fra Kosmos, og hendes hukommelse, hendes minder, blev formet af verden alene. Da det er minderne, der bliver båret over, har hun intet, der vil kunne blandes med Kosmos.

Dette er ikke anderledes end amnesia, hukommelsestab, som er et tab af minderne eller ens identitet som den, man virkelig er. Egoet eller personligheden kender ikke længere sin fortid og har på denne måde mistet sin plads i livet. Hvis den reablerer sig selv som en anden person, vil den samme livskraft, som tjente den første, også tjene den anden, men den første hukommelse (den kødelige sjæl) er fuldkommen udvisket. Den anden genkender ikke noget af den første erfaringer. *Dette er, hvad der menes med udslettelse.*

TILFÆLDE NR. 2: Dette individs interesser var 80 pct. i det jordiske og 20 pct. i det kosmiske. Nu dør han i 80 pct, af sin hukommelse. I dagevis husker han intet og genkender ingen, og dog bliver han nu og da fuldkommen opvakt, som han tidligere var, og genkender dem, der er omkring ham. Dette menneske vil få en ny chance, for han har tænkt nok på de Kosmiske Principper i løbet af sit liv til at kunne blande sig med Kosmos. Det er denne livskraft, som nu og da vækker hans hu-

kommelse. Dette betyder, at noget af hans hukommelse vil blive båret over og vil forblive som en identitet i Kosmos. Selv i denne anden chance i et andet liv kunne han endnu ødelægge denne identitet, hvis han ikke forøgede sine 20 procent.

TILFÆLDE NR. 3: Jeg kendte personligt denne mand. Han er blevet så interesseret i menneskeheden, at hvad som helst, der kunne ske menneskeheden, ville gøre ham ondt, for han tog hele skabelsen som en kosmisk manifestation. I dagevis kunne han sidde alene og stirre ud i rummet. Han var afgjort et med Kosmos, og fra det synspunkt kunne man kalde ham en hellig mand. Der var en ting galt. Han mistede alle minder om jordiske aktiviteter, døde derved i forhold til det jordiske liv og levede kun i det kosmiske. Og dog er formålet for det kosmiske og det jordiske at blandes, for det ene er årsag og det andet virkning.

Det eneste tidspunkt, hvor der kan være fuldkommenhed, er, når der er en fuldkommen ligevægt imellem de to. Det betyder, at han vil være nødt til at komme tilbage til et jordisk liv for at genskabe balancen, for der vil ikke være nogle ekstremer i Kosmos. Han vil få evigt liv, for det har han allerede uden sin jordiske identitet.

Da Jesus sagde: „Mådeholdenhed i alle ting“, hvadenten det er på Jorden eller i Himlen, viste han, at loven er balance. Således er det galt ikke at tage det kosmiske i betragtning i vore liv, men det samme er tilfældet, hvis vi ikke også tager det jordiske liv i betragtning. Begge disse må leves som ét, hvis man skal få evigt liv *med identitet*.

Man kan se loven i aktion, for det usynlige rum er en del af Jorden, og Jorden er en del af rummet. Fordi der er balance imellem dem, manifesterer de sig som ét. Det ene kunne ikke fortsætte uden det andet. Således er det med mennesket.

George Adamski (sign.)

Den største fejltagelse lægerne gør sig skyldige i, er den, at de prøver at kurere legemet uden at forsøge også at kurere sjælen. Og dog er sjælen og legemet eet og burde aldrig behandles adskilt.

Platon.

Adamski og agnostikeren

Ought to be translated.

Efter at have læst artiklen „Adamski's hieroglyffer“ af Charles A. Stickland i maj/juni-nummeret af Flying Saucer Review kom jeg til at spekulere over, hvilken rolle agnosticisme (læren om at man intet kan erkende om det, som ikke kan iagttages gennem sanserne) egentlig spiller i forskningen i UFO-problemet.

I sin artikel fornyer mr. Stickland — ved antydninger — de gamle ubeviste anklager om, at George Adamski er en svindler og en charlatan. Da jeg endnu ikke har set nogle beviser for dette, og da jeg også er lidt træt af, at folk hakker ham ned uden et atom af bevismateriale, vil jeg gerne vise mit mishag ved at kaste mr. Sticklands teorier tilbage i ansigtet på ham og antyde, at en agnostiker (hvilket jeg — uden at mene det som nogen fornærmelse — forstår, at mr. Stickland må være) ikke helt er i den fordomsfri opsition, som passer bedst, hvis man skal bedømme påstande og beviser af den art, der er forelagt af George Adamski, objektivt.

Idet jeg taler om tallerkenforskningens agnostikere i almindelighed — og min ydmyge mening vil bringe glødende kul over mit hoved — vil jeg antyde, at ingen agnostiker under andre omstændigheder end netop et personligt interplanetarisk håndtryk kunne acceptere en kontaktberetning som Adamskis med dens evangeliske præg. En hvilken som helst historie baseret på interplanetarisk kontakt med *mennesker* vil nødvendigvis blive forkastet øjeblikkeligt af en mand, der sandsynligvis foretrækker Darwin frem for Skabelsesberetningen. Den „naive“ tallerkentype med utopiske drømme om velsignede planeter, hvor krig, sygdom og fattigdom er uddød — og hvorfor ikke? — har aldrig været agnostiker.

Mens et menneske med nogen religiøs overbevisning måske godt kan forkaste Adamskis historie på grund af modsigende videnskabelige meninger, mangel på materielle beviser, tilsyneladende usammenhæng etc., må et menneske helt uden religiøse overbevisninger først og fremmest forkaste den på grund af sin agnosticisme. Hvis det accepterede blot en smule af Adamskis historie om velmenende menneskevæsners besøg på denne planet, ville det

te menneskes agnosticisme derefter fremstå meget medtaget, om ikke knust. Dets argumenter mod „menneskelige“ kontakter stammer fra mangelen på tro på Gud, ikke — primært — fra en mangel på tro på Adamskis bevismateriale.

Derfor tror jeg, at en agnostiker kun kan finde fejl hos Adamski og ikke kan bedømme hans historie stykke for stykke for den fortjenester. Han kan kun angribe ham, fordi Adamski truer med at underminere hans materialisme, hans sjælløse jordmenneske-ego, som ikke vil tillade andre end en grøntsag eller et uhyre at lande med en flyvende tallerken. Adamski ville måske ikke blot føre ham til velmenende venusianere. Han ville måske føre ham til Gud.

Hvad er det, der får mr. Stickland til (— jeg kunne tilføje „på meget triumferende måde“—) at finde mangler ved det, som måske er den første videnskabelige bekræftelse af Adamski-symbolernes værdi? („Adamski's hieroglyffer“, januar/februar-nummeret af F.S.R.). Hvorfor må han absolut lede efter uhyrer med facetøjne i stedet for mennesker? Guds menneskevæsener på denne jord har allerede bevist, at de er Jordens intelligenser, dens videnskabsmænd. Hvor er mr. Sticklands facetøjede videnskabsmand fra Mars? Eller skulle vi sige fra det interstellare rum, eftersom han har lært, at der ikke er noget liv på planeterne i vor egen baggård?

Hans artikel begynder med at forklare, hvordan man forventer, at et ordentligt budskab skal se ud. De enkelte dele skal ikke være strøet på må og få over det hele. Den samme klage blev sikkert fremsat af efterretningstjenesterne, der arbejdede mod hinanden under anden verdenskrig. Venusianerne *kunne* have brugt mikroskopiske prikker . . .

Hans andet argument antyder, at han har læst artiklen i januar-februar-nummeret meget overfladisk. Stickland spørger: „Viser illustrationerne i professor Homets bog alle de fundne symboler — i den samme indbyrdes stilling som på den originale klippe — eller skal de simpelthen vise de symboler, som ligner Adamskis? Med andre ord: Er der endnu flere symboler i samme nabolag, som ikke har nogen lighed med dem i „Flyvende Tallerkener er Landet“? Svaret på dette er af nogen betydning, fordi det — i betragtning af sidstnævntes noget indefinite karakter — er ganske troligt,

at man, hvis man søgte længe nok, kunne finde lignende mærker på enhver stor sten“.

Professor Homet har fundet „imellem mange nyere inskriptioner og tegninger“ — „en oval tegning og et antal symboler, som meget ligner og i nogle tilfælde synes at være identiske med dem, som findes i det skrevne på Adamskis fotografiske plade“.

Sticklands første punkt er allerede besvaret. Illustrationerne viser *ikke* alle de fundne symboler.

Sticklands andet punkt er allerede besvaret. Det var *ikke* i samme indbyrdes forhold som på den originale klippe.

Professor Homet skriver i et brev:

„De andre symboler, som omgav dette ovale symbol, blev fundet i nærheden, men var så medtagne af vejrliget og af tidens tand, at de aldrig kunne have tiltrykket sig min opmærksomhed, hvis jeg ikke havde læst Adamskis bog „Flyvende Tallerkener er Landet“ og set hans billede af „det venusianske budskab“, der indeholdt de samme tegn, omend ikke i samme rækkefølge“.

Symbolerne var altså *ikke* i de samme indbyrdes positioner; de blev fundet „i nærheden“ — de var „ikke i samme rækkefølge“.

For det tredje: Jeg vil gætte på, at illustrationerne virkeligt *skulle* forestille de symboler, som ligner Adamskis, eftersom de fleste af Homet's symboler findes i Adamskis billede, nogle af dem endog placeret i samme indbyrdes forhold. Svaret på det næste spørgsmål synes at være „af nogen vigtighed“, og det er: Tilsyneladende *er* der endnu flere symboler i samme nabolag, som ikke viser nogen lighed med Adamski's. Der er „nyere inskriptioner og tegninger“.

Det afgørende punkt er, at de relevante symboler er der. Hvis mr. Stickland forestiller sig, at professor Homet førte sin ekspedition rundt over hele Brasilien med et eksemplar af „Flyvende Tallerkener er Landet“ i hånden, mens han kikkede efter Adamskis symboler, så viser beretningen, at fundene blev gjort på en klippe af nogen historisk betydning og ikke var tilfældige ridser på en hvilken som helst gammel stenblok.

Hvorfor er karakteren af Adamskis budskab så indefinit, så vag? Fordi symbolerne ikke går op og ned eller fra den ene side til den anden? Det er så afgjort et meningsspørgsmål, ikke en kendsger-

ning. Og når man ser, at budskabet tilsyneladende endnu ikke er blevet oversat, hvordan kan man så sige, at dets karakter er bestemt eller ubestemt, definit eller indefinit? Hvem kan vide det? Undtagen måske en venusianer.

Hvis mr. Stickland endvidere finder det meget troligt, at man kunne finde lignende mærker på en hvilken som helst større klippe, så er jeg villig til at tilbyde ham en returbillet til og et relief-kort af the Lake District (klippe- og sømråde i England), så han kan lede til sit hjertes tilfredsstillelse. Ifølge hans argument måtte disse mærker være gengivet millioner og atter millioner af gange på klipper over hele verden, hvis man „givet den nødvendige tid“ skulle finde „lignende mærker på enhver større klippe“. Glemmer han ovalen og „swastikaen“? Antyder han, at den lærde professor og hans medarbejdere ikke kan kende forskel på et hieroglyfisk symbol og en flueplet? Han fornærmer professoren næsten lige så meget som Adamski.

Måske ville mr. Stickland foretrække at tro, at George Adamski travede til Nordøstbrasilien og stjal en inskription fra en gammel klippe med det formål at skrive en bog omkring den. Eller måske huggede han endog inskriptionerne ud selv, gned dem lidt ned med albuene og håbede så, at en eller anden videnskabsmand, som havde læst hans bog, før eller senere ville finde dem og retfærdiggøre ham i verdens øjne. For ikke at tale om „tyveriet“ af Lonzo Doves flyvende tallerken-model til sine falske fotografier (trods Stephen Darbishire og mr. Potter fra Nordwich og nogle stykker mere) — George Adamski er øjensynligt en slyngel, som farer en del omkring i sin halve times kaffepause.

Et sidespring: Er det et resultat af alt dette, at professor Homet, „skønt han ikke tror på flyvende tallerkener“, har skrevet en bog, der kan oversættes som „Solens sønner“, og — „i øjeblikket forberejder en anden ekspedition, der skal søge efter spor af tabte civilisationer, af hvilken han mener, at en måske har besiddet flyvemaskiner“.

Eller måske rumskibe? Du glade George Adamski!

Mr. Stickland finder nu, at fotografiet i „Flyvende Tallerkener er Landet“ (de stakkels fotografier) udviser temmelig mærkelige træk. For det tilfælde, at hans tidligere teorier ikke har fået professor Ho-

met til at ændre sin historie, har han afsløret en ny falskhed ved Adamskis billeder.

„Foruden de allerede nævnte symboler synes der at være en solid blok“. Selvfølgelig kun en antagelse. „Omkring blokken er der vundet et stykke chiffon-agtigt stof“. En ny antagelse. Eller er mr. Stickland en ven af huset Dior? „En overfladisk undersøgelse kunne lede en til at tro, at det hele er et fotografi af en blok, der ligger på et stykke papir dækket af tegn og symboler. Det mærkelige er imidlertid, at hvis man undersøger det omhyggeligt, kan man se, at en linie i tegningen af det linseformede objekt ikke skjules af blokken, som man skulle vente, men faktisk fortsætter hen over den“. — „Det er derfor øjensynligt, at dette ikke er et almindeligt billede, men er blevet produceret ved hjælp af et eller andet trick.

Aha. Mr. Stickland har nu afsløret Adamski.

Det er sandt, at en linie af tegningen synes at løbe hen over — eller måske under? — den fir-kantede form i fotografiet. Lad os følge mr. Stickland og *antage*, at der er en solid blok i billedet. Lad os *ikke* antage, at den er dækket med et eller andet chiffonagtigt stof.

Mr. Stickland er nu en antagelse foran.

Lad os på vor side antage, at det ikke er et „trickfoto“, og at det, hvis der er en solid blok der, kunne være af misfarvet, farvet eller manglefarvet glas. Eller krystal. Eller måske endda perspex. Hvis altså venusianerne har opfundet perspex.

Ødelægger vor antagelses værdi ikke mr. Sticklands argument? Særligt i betragtning af, hvad vi senere skal fremlægge. Muligheden af, at blokken kan være gennemsigtig, kan ikke benægtes. I vort eksemplar af „Flyvende Tallerkener er Landet“ kan en fortykket sort kant-linie på blokken faktisk meget vel teoretisk betrages som siden af en gennemsigtig blok, der ses gennem toppen. Lysbrydningen af „Linse“-linien ville være ubetydelig eller non-eksistent. Antager vi.

Men lad os gå videre med mr. Sticklands antagelser. Han ser stor fortjeneste i teorien om, at et billede blev taget af blokken gennem et stykke glas, som blev holdt lodret. Han tegner endog et diagram. I så tilfælde „ville tegnene og symbolerne ikke være de originale, men deres spejlbilleder på glasoverfladen. Fotografiet ville således vise spejlbillederne oven over blokken“.

Han fortæller os så, at der er en vis støtte for denne forklaring, eftersom nogle af tegnene, når de ses spejlvendt, blot synes at være almindelige bogstaver og tal. Hvor denne støtte ligger, kan jeg dårligt forestille mig, da enhver slyngel med mr. Adamskis ubetvivlede evner som falskner næppe ville falde så dybt som til at bruge almindelige bogstaver, når han kunne bruge kinesisk eller arabisk.

Man begynder at spekulere på, hvilken af mr. Sticklands mange teorier han i sidste instans vil blive hængende ved.

„Hvis man accepterer, at det er et „trickfoto, og jeg ser ikke, hvordan denne konklusion kan undgås, —“ — åh ...? — „står der følgende problem tilbage: „Hvad var motivet?“ De mulige svar på dette er mange og vil afhænge af, om man accepterer Adamskis beretning om billedets oprindelse. Personligt —“ tilføjer mr. Stickland noget overflødig — „smiler jeg ironisk ad den dobbelte mytifikation, det må dreje sig om“.

Det, der er i vejen, er, at mr. Stickland lige som mange andre ler hånlige af Adamski. Punktum. Han ser efter imaginære mystiske motiver for at forklare en imaginær svindel, som han ikke engang er begyndt at bevise. Ude af stand til at bevise, at hans tallerkenfotografier er falske, ude af stand til at bryde hans forklaring ned selv efter så lang tid og måske i færd med at finde ud af, at Adamski's historie bliver bekræftet stykke for stykke næsten dagligt af nye videnskabelige opdagelser i rummet, må „kontakt“-latterliggørerne grave hvert eneste smule af Adamski's beviser frem og rive det igennem for at finde saftige stumper. Jeg vil antyde, at denne latterliggører har ramt ved siden af.

Mr. Stickland konkluderer sin artikel: „Jeg tror, at dette fotografi er menneskeskabt, som andre i bogen var det. Betydningen af professor Homets fund er således betydeligt nedsat“. Citat slut.

Med hvilket sidste stød mr. Stickland træder i det med en meget stor fod. Og jeg vil endvidere understrege, at én mands mening, i særdeleshed når den ikke er bevist, ikke ændrer noget som helst ved tingenes betydning. Faktisk vil jeg antyde, at hvis de teorier, der redegøres for i mr. Sticklands artikel, er det bedste, Adamskis kritikere kan fremkomme med, så er betydningen af professor Homets fund betydeligt styrket.

De fotostatiske kopier af Adamskis og Homets

symboler står side om side i januar/februar-nummeret af Flying Saucer Review. I de to billeder er de symboler, som kan sammenlignes, de samme hele vejen igennem. Swastika-tegnets arme er de samme over alt, idet de vender mod uret.

—Altså skrev George Adamski — efter at være vendt tilbage fra Brasilien med sit lyssky bytte, nemlig symbolerne — dem allesammen med OMVENDT, fotograferede dem gennem en lodretstående glasplade for af få dem til at stå den rigtige vej igen og for at inkludere en mystisk solid blok dækket med chiffon i billedet — og satte sig så ned for at vente på, at professor Homet skulle dukke op.

Eller vil mr. Stickland antyde, at professor Homet, bevæget af de millioner, som Adamski har tjent ved at skrive tallerkenbøger, har begået videnskabelig mened ved at fotografere *sine* symboler omvendt? Hvis han tror, at professor Homet forfalskede hele sit arbejde, hvorfor siger han det så ikke? Hvis mr. Stickland kan insinuere, at Adamski er en løgner og en svindler (sikker i sin viden om, at Adamski ikke ville bringe ham for retten, selv om han havde støtte fra en venusianer) — så kan han sandelig også påstå, at der er en sammensværgelse mellem Homet og Adamski, ikke sandt? Fordi, eftersom hans andre argumenter falder til jorden, således som de gør, er der kun en ting tilbage — sammensværgelse.

Mr. Stickland kan ikke få det på begge måder. Han kan ikke engang trække i land og fremsætte en teori, som indbefatter almindelige bogstaver og den anden kilde end hans fantasi, fordi mr. Strickland allerede har hævdet en vis mængde støtte for en teori, som indbefatter almindelige bogstaver og tal reflekteret i et spejl. Skönt — hvordan disse omvendte tal og bogstaver skulle kunne ligne professor Homets symboler så kraftigt, ligger over min forstand. Der er også „linsen“ og „swastikaen“, som ikke ser ud som tal og figurer.

Efter min ydmyge mening har mr. Stickland, ført af sin agnostiske tænkemåde, som foretrækker at tro på uhyrer med insektøjne fremfor menneskevæsener, skrevet en dårligt formet og dårligt overvejet artikel baseret på antagelser, misfortolkninger og med, hvad man næsten kunne kalde „velovervejet ondskabsfuldhed“. Da George Adamski sjældent svarer på ubegrundet kritik, og da jeg tilfældigvis

tror hans historie, har jeg taget mig den frihed at tale for ham. Jeg foreslår, at mr. Stickland og andre, der vil latterliggøre „kontakterne“, skriver en artikel, hvor de f. eks. devaluerer Wilbert B. Smith.

Mr. Smith — en videnskabsmand i en ansvarsfuld teknisk post ved den canadiske regering — blev for nogle år siden udpeget af denne regering til at lede et projekt ved verdens første officielle flyvende tallerken-observationsstation ved Shirley Bay, nær Ottawa. Mr. Smith er nu helt overbevist om rumskibenes virkelige eksistens. Arbejdende med videnskabelige oplysninger, som han har fået gennem læge kontaktmænd fra disse velmenende fremmede, har Wilbert Smith udført helt fuldkomment fremmede eksperimenter med fuldstændig heldige resultater. Mr. Smith er ikke i tvivl om sin overbevisning.

Den passer forbløffende godt sammen med Adamskis.

Hvorfor ikke give Wilbert Smith en omgang, en eller anden?

Ronald Caswell.

Oversætter: Per Borggaard.

Cosmic Science

Spørgsmål nr. 88: *Der er så megen forvirring i tallerken-litteraturen af i dag, at man finder det svært at skille sandheden ud fra det mystiske. Vil De nævne nogle forfattere, hvis oplevelser er virkelige?*

Svar: Dette ville ikke være klogt af mig, for jeg er sikker på, at mange af de, som har skrevet noget, tror, deres oplevelser er ægte. For dem er de virkelige... Men det er drømmen også for drømmere. Det er desværre sådan, at meget af det, der er skrevet om kontakter, falder ind under denne kategori.

Der er en måde, på hvilken enhver person kan foretage sine egne slutninger, med hensyn til det, han læser. Lad mig forklare det på denne måde: Medmindre De selv er en forventningsfuld drømmer, når De læser noget, som vedrører naturens love, vil De have en følelse af harmoni i Deres inderste. Dette kan accepteres, hvor det end bliver bemærket.

Men når der er uenighed, fordømmelse, skøn, forudsigelser (især hvor der gives specifikke dataer)

løfter om personlig gevinst osv., hvilket ikke harmonerer med kosmisk lov, vil en følelse af ubehag, frygt eller misfornøjelse opstå i læserens sind. Alt materiale af den kategori kan kasseres uden større overvejelse.

Eftersom mennesker og natur er, hvad de er, kan forholdene ændres for at hindre en speciel profeti fra at opfyldes. Medens De, som de gør, lever hvert øjeblik for sig, iagttager de fra andre verdener tingene ske og møder hvert forhold efter bedste evner, når det opstår. Derfor lover og forudsiger de aldrig noget.

GA/HC

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 1: *Er der forskellige stadier af elevationer, hvortil folk kommer, når de forlader deres fysiske legemer, og vil de få et fast legeme i den astrale verden?*

E. A. B. Atlanta, Georgia.

Vær venlig først og fremmest at forstå, at vi kun har rumfolkenes ord for, hvad der vil ske, når vi forlader denne verden, samt hvad der skete før vor fødsel. Der er ingen måde, hvorpå vi kan bevise rigtigheden af deres udsagn. Jeg accepterer deres synspunkter, fordi de forekommer logiske for mig, men andre har muligvis ikke den samme opfattelse. Rumfolkenes har bevist deres synspunkter og tro over for sig selv, idet de højere udviklede blandt dem selv kan vælge, hvor de ønsker at blive genfødt, f. eks. på Jorden på frivillig basis, således som tilfældet var med Jesus, og det finder sted, som de planlægger det. Dette beviser fysisk genfødsel for dem.

Ifølge rumfolkenes eksisterer der ingen astral-verden, således som mange i dag ønsker, vi skal tro. Der findes forskellige eksistensplaner, medmindre man ønsker at betragte de forskellige planeter, som er på forskellige udviklingstrin, som sådanne. Og naturligvis er livet på disse af lige så fysisk en beskaffenhed som livet her på Jorden.

Al natur er „æterisk“, hvad enten det har en form, eller er uden en sådan form, (såsom gasarter). Rumfolkenes fortæller, at der ikke findes nogen per-

soner som er „åndeskabninger“, således, som mange mystikere giver udtryk for. Alle bor på planeter, der i deres art ikke er ulig vor egen.

Spørgsmål nr. 2: *Har alle planeter deres åndelige eller astrale verden?*

E. A. B. Atlanta, Georgia.

Det ovenforanførte svar gælder også for dette spørgsmål. Alle planeter er underkastet de samme universelle love som Jorden eller en hvilken som helst anden planet i kosmos. Det er jo også naturligt, at de følger de samme love, da de alle har den samme Skaber.

Spørgsmål nr. 3: *Under min læsning og studium er jeg gentagne gange stødt på udtrykket „de universelle love“, men jeg har aldrig set en fortegnelse over disse love. Vil du venligst give mig en sådan? (Samme spørger som ovenfor).*

Adamskis kursus i mental telepati forklarer disse love, sådan som rumfolkene anvender dem. De er forskellig fra den normalt accepterede lære og vil aldrig nå til menneskelig kundskab i deres fuldstændighed, da der stadig kommer nye love til, efterhånden som mennesket beriges med fornyet viden. Med andre ord, ligegyldigt hvor højt udviklet, vi efterhånden bliver, vil der stadigvæk være mere nyt at lære. Universelle love er ikke nye eller ukendte for Jordens befolkning. De er blevet overgivet i århundreder gennem vor filosofi. På grund af, at denne lære — for de almindelige mennesker — har været hyllt i mystik og sat i bås med det abstrakte, er få mennesker klar over, at sandhedskornene er gået tabt i bjerge af avner.

Vi må huske, at sand filosofi (de universelle love) simpelt hen er videnskaben at leve op til det, hvortil alle former i sin tid blev bragt til eksistens. Der må være evig vækst og blanding, men aldrig deling.

Jeg har taget under overvejelse at offentliggøre en korrespondancekursus, der dækker de universelle love, telepati og filosofi, således som dette bliver praktiseret af rumfolkenes. Der vil være mange fordele ved at gennemgå et sådant kursus. De, der er uden forudgående kendskab til filosofi og telepati, vil have den største fordel, fordi de ikke vil være afhængig af de forudindtagede ideer, deres forældre og lærere uden tvivl har betragtet som konkrete fakta. I mange hjerner har disse „konkrete ideer“ rejst en barriere, som forhindrer indførslen

af nye koncepter, der er fremmed for deres forudindtagne ideer.

Ved at indskrænke lektionerne til én om måneden, og ved at starte på et passende grundlag, vil oprigtige studerende kunne erhverve sig et godt, sundt grundlag for selvudvikling, og med garanti intet besvær med at få tilpasset de nye ideer. Der kan læres meget mere ved at tage det trin for trin, end ved at læse den ene bog efter den anden. Hertil kommer så, at en examination efter hver lektion vil vise, hvilke fremskridt eleven gør. Mange nye ledere vil snart være klar til at lære andre om de universelle love, og programmet vil herefter hurtigt blive spredt over hele Jorden. Dette ville udrette mere godt end alle de andre programmer til sammen.

Den universelle love ytrer sig gennem hele Bibelen. De blev lært af Jesus Kristus. Mange af dem er selvindlysende, f. eks.: Gør mod andre, hvad du ønsker andre skal gøre mod dig selv. Andre kan findes ved at iagttage naturens love. F. eks. Solen skinner lige godt på den retfærdige som på den uretfærdige. Den spørger ikke, om du er hvid, rød, gul eller sort, ond eller ligegyldig, irsk, fransk eller jøde. Denne lov er billedliggjort i Bibelen som „For Gud er der ingen personsanseelse“.

Spørgsmål nr. 4: *I overensstemmelse med Deres egen dogmatiske lære står der intet sted i Bibelen skrevet, at „hvis du lever rigtigt, vil du komme i Himlen, når du dør“. Hvordan vil De så forene Deres synspunkter med Bibelens klare lære, der fremgår flere steder, men specielt i følg. (1) Lukas 10,25-28, „Mester, hvad skal jeg gøre, for at jeg kan arve et evigt liv?“ . . . Du skal elske Herren din Gud med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele din styrke og med hele dit sind, og din næste som dig selv . . . gør dette så skal du leve“. (2) Matt.: 7,21: „Ikke enhver, som siger tu mig, Herre, Herre, skal komme ind i Himmeriges Rige, men den, der gør min faders vilje, som er i Himlene“. (3) Romerbrevet 2,6-7: Han, som vil betale enhver efter hans gerninger. Dem, som med udholdenhed i god gerning søge ære og hæder og uforkrænkelighed, et evigt liv“.*

Pastor Guy J. Cyr, S. M., Sacred Heart Rectory, 321 South Broadway, Lawrence, Massachusetts.

Dette er et spørgsmål set fra tre sider. Jeg overvejede i adskillige uger, om jeg skulle bringe nogle af dem, af samme grund. Under henvisning til mine udtalelser, kom pastor Cyr med flere bemærkninger, der forekom mig at være unødvendige, i sin omtale af mine trosbegreber. Som et eksempel skal nævnes, at under henvisning til nogle af mine udtalelser om reinkarnation sagde han: „Hvis De ser på reinkarnation som en blot og bar fysisk genfødsel, drejer De meningen bort fra den oprindelige betydning, med den hensigt dogmatisk at pådutte Deres læsere Deres yndlingsemne: Reinkarnation, som er blevet forkastet for mange år siden, og ikke øver tiltrækning på andre end nogle få, halvtossede personer“.

Jeg har ikke noget imod, at en eller anden tager afstand fra mine synspunkter eller prøver at fremføre modsatte ideer, men jeg forventer, at de viser den høflighed at optræde som gentlemen, eller i det mindste som prædikanter . . . eller, som i dette tilfælde, som præst. Jeg er sikker på, at mange af mine læsere meget vil have sig frabedt at blive betragtet som værende halvtossede.

Når som helst jeg får fornærmende breve, plejer jeg normalt at ignorere dem, da jeg ikke finder, de fortjener et svar. Jeg besluttede at gøre en undtagelse i dette tilfælde, da pastor Cyr er øvet bibellæser, og må formodes at vide, hvad der står i Bibelen; og samtidig bringer han et spørgsmål, der har voldt problemer for andre.

Jeg sagde, at Bibelen ikke lover nogen, at de vil komme til Himlen, når de dør (i hvert fald ikke i den kirkelige betydning), uanset hvor rigtigt, man har levet her på Jorden. Pastor Cyr tager undtagelser. Hans citat fra Bibelen nr. 1 og nr. 3 (Lukas 10,25-28 og Romerbrevet 2,6-7) dækker overhovedet ikke i dette tilfælde og giver ikke så meget som skyggen af bevis på, at nogen er kommet i Himlen som en belønning for god opførsel. De lover kun evigt liv, og det, der kræves for at opnå dette evige liv, er nøjagtigt det samme, som jeg har pointeret gennem filosofiserierne i dette Newsletter. Disse vers indeholder end ikke ordet Himmel. Disse to citater er totalt irrelevante med hensyn til det omhandlede spørgsmål.

Hvad med Matt. 7,21? Det siger ikke, man vil komme i Himlen, når man dør. Det siger, at hvis

du gør din Faders vilje, som er i Himlene, skal du komme ind i Himmeriges Rige. Læg mærke til, at det siger, at man vil komme i Himmeriges Rige, ikke til Riget i Himlen. Vi skulle alle være i stand til at se forskellen. Der er tale om Himmeriges Rige, men dette Rige behøver ikke nødvendigvis at finde sig i Himlen. Tro nu ikke, jeg er en ordkløver, men Bibelen gør det meget klart for os, at Himmeriges Rige og Riget i Himlen er to forskellige riger, beliggende hvert sit sted. Det kan sammenlignes med en flyvemaskine fra De forenede Stater, der lander i Frankrig. Vi siger: „Der er en af De forenede Staters flyvemaskiner“, ikke at „der er en flyvemaskine i De forenede Stater“.

Hvis alle retfærdige kommer til Himlen, når de dør, hvorfor kom David, Abraham, Elias, Moses og alle de andre gammeltestamentelige profeter der ikke også? I Johannes 3:13 siger Jesus: „Og ingen er faren op til Himmelen, uden han, som for ned fra Himmelen, Menneskesønnen, som er i Himmelen“. Jesus erklærede, ifølge kirkerne, at han kom fra et sted, der kaldtes Himlen. Var han en løgner? Hvis han kom ned fra Himlen, hvorfor vidste han så ikke, at de var døde og befandt sig der?

Lad os antage, vi virkelig kom til Himlen, når vi dør, som det siges i Bibelen. Dette bekræfter de faktiske kendsgerninger også, idet Jesus kom fra Venus, blev født her for at udføre en mission, og tog tilbage igen, da denne var fuldført. Hvis vi gør fremskridt til et punkt, hvor vi kan „graduere“, kan vi blive født på en højere udviklet planet. end-og Venus, så i den henseende kan vi godt indrømme, det vil være muligt at komme til Himlen, når vi dør.

Mange vers i Bibelen fastslår, at Himmeriges Rige skal oprettes her på Jorden, oprettet som 1000 års riget, af nogle kaldet den „gyldne tidsalder“. (Se Lukas 1:32-33). Åbenbaringen 11,15 siger: — Denne verdens nationer skal alle blive en del af dette rige, som vil blive regeret af Kristus. (Følg universelle love). Kristus' andet komme er oprettelsen af Hans Himmeriges Rige her på Jorden, og påtvingelsen af alle nationer til at nedlægge deres våben og leve i fred med hverandre.

Jeg ønsker at understrege, at jeg ikke nødvendigvis tillægger nogle af de ovenfor nævnte erklæringer vedrørende fremtiden nogen forbindelse med rumfolkene, men jeg citerer blot disse ting for at

vise, at hvad Bibelen anbelanger, følger den rumfolkene lære med hensyn til, hvad der vil ske efter vor død og støtter på ingen måde menneskets lære og dogmatiske udredninger. De, der ønsker nærmere redegørelse om disse dele, kan slå op i de følgende vers. Åbenbaringen 5,10, 20,6, Esajas kap. 11, 8,9-10, Dan. 2,44, 7,18, Esajas 9,6-7, Åbenbaringen 2:26-27, Lukas 22:28-30, 19,17.

Spørgsmål nr. 5: *Det var en overraskelse, da De udtalte, at „brødrene“ ikke ønskede, at verden skulle være klar over deres tilstedeværelse på nuværende tidspunkt. Vær venlig nærmere at redegøre herfor.*

D. B. Østrig.

De er nødt til at læse alt vedrørende denne udtalelse for at nå frem til den mening, som var min hensigt, der skulle opnås. Jeg har mange gange udtalt, at rumfolkene endnu ikke var parate til, at deres nærværelse blev kendt verden over. Dette er sandt. Såfremt de ønskede, at verden skulle vide det, kunne de lade det ske med ganske kort varsel. Hvorfor prøver de ikke på at overbevise verden som helhed? Fordi denne endnu ikke er rede til nyheder af denne karakter, og i det hele taget ikke kunne acceptere dem på dette tidspunkt. (Se september nummeret 1962 side 174).

Rumfolkene har kontaktet topfigurerne i alle regeringer verden over, og de er iblandt os og kontakter visse enkeltpersoner, der fungerer som led i deres plan. Medens verden, som helhed, ikke er rede til at modtage denne viden, er nogle få det, og det er dem, vi søger at nå. Jeg føler, det er nødvendigt at sørge for, at de, der ønsker oplysninger, også er i stand til at få dem. Men ifølge sagens natur prøver vi ikke på at overbevise verden på dette tidspunkt.

Spørgsmål nr. 6: *Når amerikanerne eller russerne når Månen, tror De så, de vil få nogen hjælp fra de mennesker der allerede har baser på Månen?*

I. S. J., Viet Nam.

Hvem som helst der når først til Månen, vil uden tvivl få hjælp, såfremt dette er påkrævet. Hvad der ikke er gået op for mange mennesker er, at uanset, hvem der først når derop, russerne eller amerikanerne, vil de modtage hjælp hertil, endnu før de starter fra Jorden. Det vigtigste for dette program lige nu, er, at en eller anden, ligegyldig hvem, når dertil og offentliggør nøjagtigt, hvad

der findes på Månen. Når folk finder ud af, at vore udtalelser om Månen er rigtige, vil de ikke finde det svært at tro på resten også. Det er vigtigst, at denne verdens gennemsnitsviden bliver hævet til det punkt, hvor nogle af de kendsgerninger, der stadigvæk holdes skjult vedrørende dette emne, kan blive bragt for dagens lys. Som de gamle siger: You ain't seen nothin' yet.

C. A. Honey. - Sv. Larsen.

Rumfolkene — overmennesker eller folk som vi?

Ought to be translated.

For nogen tid siden læste jeg i en hovedstadsavis et harmdirrende angreb på SUFOI, hvor indsenderen bl. a. harcelerede over, at „folk i høje stillinger inden for forsvaret“ fik lov at „tro på overmennesker i flyvende tallerkener“. Det fremgik tydeligt af indlægget, at dets forfatter ikke havde forstået ret meget af det hele, men jeg skrev et svar med næb og klør — og smed det så i papirkurven. Jeg kom nemlig til at tænke på, at man først må feje for egen dør, og jeg har virkelig inden for SUFOI truffet folk, der ganske åbenlyst betragtede rumfolkene som en slags „overmennesker“.

Nu skal det med det samme slås fast, at de forstod noget helt andet med det end forfatteren til det famøse læserbrev, for han slog ganske tydeligt tallerkenfolkene i hartkorn med Hitlers berygtede ariere, der ligner rumfolkene omtrent lige så meget, som Fanden ligner Vorherre.

Men tanken om overmennesker er en logisk følge af udviklingslæren — læren om, at alt udvikler sig mod en højere form, som først blev formuleret af Charles Darwin. Darwins teori er formentlig i princippet korrekt, for selv om man foretrækker at antage, at menneskene er kommet til vor Jord fra andre planeter, skubber man bare udviklingen længere bort i tid og rum til en anden planet.

Det katastrofale var, at mange mennesker ukritisk førte loven over fra dyr til mennesker uden at opdage, at der er afgørende forskelle. Den mest konsekvente af disse „socialzoologer“ var nok den

tyske filosof Nietzsche, der blev åndelig far til Rosenbergs og Hitlers uhyggelige raceteorier — og dermed til det foragtede begreb „overmennesket“.

Nietzsche erklærede, at „mennesket er et bånd, udspændt mellem mennesket og overmennesket“, og at „vejen går opad mod overmennesket“ — som han ville skabe gennem kampens naturlige udvælgelse, idet den tilintetgør de svage og lader de stærke tilbage.

Det kan næppe betvivles, at udviklingen i dyreriget er sket på denne måde — men har Nietzsche og hans profeter nogen som helst hjemmel til uden videre at overføre loven på menneskene?

Lad os et øjeblik se bort fra den væmmelse, der impulsivt rejser sig i en, fordi Nietzsches teorier indebærer, at den stærkeste altid har ret, ligegyldigt hvilke svinestreger han begår, simpelt hen fordi han er den stærkeste! Og lad os prøve, om teorien kan stå for en smule kritik.

Ifølge videnskaben er der, siden den nuværende menneskeraces første optræden på Jorden, ikke sket nogen forandring med legemet. De ægyptiske mumier svarer til nutidens menneskelegemer i alle detaljer. Der har altså ikke været nogen legemlig udvikling, som Nietzsches prædikede.

Men *kulturen* har ændret sig. Og kulturen skyldes udelukkende den afgørende forskel mellem mennesker og dyr, som hedder sproget. Uden det ville vi mennesker, selv med vore gode hjerner, være som andre dyr, der starter på nøjagtigt det samme grundlag som deres forældre. Vi starter derimod med den sum af viden, vore forfædre har opsamlet mellem tiderne. Der er en enorm forskel på den viden, en flok buskmænd har, og den, vi ejer, men hjerne, åndens organiske redskab, er den samme! Forskellen ligger i den over-organiske udvikling, som Nietzsche har overset, i menneskenes evne til at samarbejde ved sprogets hjælp.

Det, vi trænger til, er altså næppe tegneseriernes supermænd, men til at omdanne denne verden til, om ikke et helt paradys, så i hvert fald et sted, hvor skønhed, frihed og kærlighed kan få lov at udfolde sig.

Kan det ske gennem „den naturlige udvælgelse i kampen?“ Gennem historien har der altid været krig, men de ting, vi kan være stolte af, er hovedsageligt forekommet i fredelige perioder, Først med

Hitler så vi kampprincippet blive ophævet til system, og resultatet var et frådende kaos af menneskelig råhed, hvor al livets skønhed forgik. — Det kan i den forbindelse nævnes, at Hitlers specialavlede ariere nu viser sig at være en flok psykisk afstumpede og ikke særligt godt begavede stakler.

Kultur frembringes nemlig ikke ved krig, men ved opbyggende kræfter, arbejde og samarbejde, gensidig hjælp og belæring. Ting, der er for store og vanskelige for et menneske, kan kun gennemføres ved samarbejde, og al kultur er derfor en social foreteelse. Det enkelte individ bærer i sig spirer til mægtige ting, men de kan kun vokse sig stærke og føres ud i virkeligheden ved hjælp af samarbejdet med andre. Nietzsche elskede at sammenligne menneske med rovdyr — men rovdyrene har aldrig kunnet udvikle en kultur, og menneskene er ikke ensomme ulve, der sniger sig gennem junglen. Kun som medlemmer af et samfund kan deres evner udfoldes — til gavn for hele samfundet.

På det moralske område gik Nietzsche imod kristendommens „slavemoral“, der prædiker medlidenhed med ens næste, og sagde: „At se ondt, gør godt, — at gøre ondt gør bedre end godt!“ Den gode filosof viste derved effektivt, hvor lidt han egentlig forstod, for sætningen, at man skal behandle andre, som man selv ønsker at blive behandlet, er uløseligt forbundet med enhver højere kultur.

Nietzsches overmennesker står altså på alle punkter som en fuldstændig kontrast til rummenneskene, som Adamski beskriver dem. Mens rummenneskene er ved at gå til yderligheder i deres respekt for den enkeltes frie vilje, vil Nietzsche gøre menneskene til viljløse slaver af en udvikling.

Det kan altså kun skyldes uvidenhed og forvirret tænkning, når udenforstående kan sætte noget lighedstegn, og vi må derfor stille os overbærende over for det.

Men det kan ikke skyldes uvidenhed, at nogle hjemlige UFO-folk bliver tomme i øjnene ved tanken om rummenneskene. De klassificerer dem tilsyneladende som en art overmennesker, radikalt forskellige fra den jordiske menneskerace.

Her er en protest på sin plads. Rummenneskene er ikke andet end mennesker, selv om de er, hvad vi kalder større mennesker, fordi de har en større forståelse af sig selv og alt andet og en dermed føl-

gende større evne til at luge dårlige impulser ud af deres sind. Men det gør dem ikke til guder — forskellen er blot, at de er længere fremme ad den vej, vi også vandrer ad!

Det er indrømmet, at det er en væsentlig forskel, men den berettiger ikke, at nogle får stjerner i øjnene og gele i knæene, når talen falder på vore naboer i rummet — for de samme naboer ville være de første, der fik en dårlig smag i munden, hvis nogen skulle gå hen og bøje knæ for dem. Vi er nemlig deres ligemænd i samme forstand som det unge træ er ligemand med skovens kæmper — deri, at det har mulighed for at blive som dem, hvis det følger sit udviklingsmønster. Der er altså grund til respekt, men ikke æresfrygt for rummenneskene.

Spørgsmålet er, om vi ikke temmeligt hurtigt kunne komme til at ligne dem, hvis forholdene her på Jorden blev forandret. Man hævder nemlig i stigende grad til den opfattelse, at et menneske i meget, meget høj grad er, hvad man kommer i det. Miljøet har en afgørende betydning for den enkeltes udvikling — og der er vore „naboer“ anderledes gunstigt stillet end vi, fordi de lever i et miljø, der i et og alt påvirker deres udvikling i den rigtige retning. De lever i et miljø, hvor folk lever efter det, de tror på, mens man her på Jorden hovedsageligt nøjes med at snakke om at gøre det.

Såfremt vi „almindelige“ jordmennesker levede i et sådant miljø, ville også vor udvikling blive fremskyndet, fordi vi i langt højere grad kunne lære af vore forældre, mens vi var helt små og modtagelige og derfor ikke ville have nødig at begå en række af de dumheder, vi nu må igennem.

Målet må altså være at skabe et samfund, der kan give vore børn sådanne muligheder — men det kan ikke udelukkende skabes ad politisk vej. Begyndelsen må gøres hos den enkelte, fordi der eksisterer en vekselvirkning mellem individet og samfundet. Det kan forekomme at være en alt for langvarig vej, men den er den eneste, og derfor kan vi lige så godt gå igang nu som i morgen. Jo før vi begynder, jo før er der håb om bedring af forholdene i den verden, vi lever i. Og til den bedring kræves ikke overmennesker, men kun ganske almindelige mennesker, der udvider deres forståelse.

Per Borgegaard.

Atomekspllosioner og flyvende tallerkener

Mange iagttagere er enige om, at de fl. tallerkeners besøg er blevet hyppigere, siden den første atombombe blev kastet, hvad i øvrigt enhver kan overbevise sig om ved at studere beretningerne herom. Beboerne fra andre verdener er altså interesserede i foreteelser på vor Jord og sandsynligvis også foruroligede ved atomekspllosioner, ikke alene ved den fare, som disse eksplosioner kan afstedkomme for Jorden men lige så vel for følgerne på deres egne planeter, fordi radioaktive dele gennem æterstrømninger kan nå disse planeter, og de som følge heraf er udsat for den samme risiko som mennesker her.

Respekt for livet.

Muligvis er almindelige dødelige ikke tilstrækkeligt informeret om de katastrofale følger af atomforsøgene.

Den rådgivende Kommission for biologi i USA har i en særartikel, som er underskrevet af medlemmerne, bekendtgjort følgende: Det radioaktive affald fra eksplosioner i USA bliver gennem atmosfæriske strømninger fordelt over hele Jorden, og det samme sker gennem eksplosioner i andre lande. En anden teknisk beretning siger tydeligt, at den menneskelige race i et svimlende hurtigt tempo tilegner sig den færdighed at kunne ødelægge en stor del af sig selv gennem atomekspllosioner. Den eneste mulighed for at undgå denne katastrofe — tilføjes det — ville være en lige så stor revolutionær omstilling på det menneskelige område, som atomekspllosionerne er det på det fysiske område, d.v.s.: opnåelse af international forståelse bygget op på gensidig agtelse og respekt for livet. Samtidig siges der, hvis forureningen af vor atmosfære fortsætter i samme tempo som hidtil, at det da meget vel er muligt, at vi allerede i vor generation har nået tolerancegrænsen og endda har overskredet den, hvorved uden undtagelse hele menneskeslægten er kommet i umiddelbar fare.

De flyvende tallerkener.

Vi må ikke forkaste den tanke, at en meget fremskreden civilisation fra en anden planet er kommet til os for at iagttage vore atomekspllosioner og de

fjernstyrede raketters dans om vor Jord. Vor gloriose menneskehistorie, vor indre kamp for „erobring af rummet“ har naturligvis vakt opmærksomhed hos beboerne i andre verdener. De ser os som børn legende med ilden, uden at vi aner noget om den fare, som truer os.

Inden den store katastrofe bryder ind over os, kommer vore rumbrødre med deres hurtige rumskibe for at afvende den truende fare, som vi er, gerådet i ved „vor legen med ilden“, idet de broderligt med deres specialapparater renser vor forurenede atmosfære.

*Artikel n r. 76 i „Cordoba“ d. 17.9.61.
UFO-Nachrichten nr. 70/62.*

Oversætter: Slej.

Ukendte himmelfænomener

De forenede Staters luftvåben fortsætter deres undersøgelser af UFO-iagttagelser — men udtrykkene „flyvende tallerkener“ og „UFO“ bruges ikke mere. Undersøgelserne omfatter ganske de samme områder, men nu bruges udtrykket „ukendte himmelfænomener“.

Major Robert Friend fra ATIC i Wright-Patterson AIR FORCE-basen i Dayton, Ohio, talte med en radioreporter om arbejdet i den afdeling, som han ledede. På spørgsmålet om hvor mange observationer, der indtil nu var indløbet i dette år, svarede majoren, at det drejede sig om 224 altså ca. det samme antal som året forud. Hans eget kontor bearbejdede årligt mellem 400 og 500 iagttagelser. Majoren erklærede i samtalen løb, at ca. 2 pct. af tilfældene ikke fandt nogen tilfredsstillende løsning. Han var ikke i stand til at opgive det nøjagtige tal, da hans afdeling kun bearbejdede major Colemanns (Pentagon PIO) materiale statistisk. Major Friend regnede med, at major Colemann i årets sidste halvdel ville offentliggøre sit materiale.

Major Friend udtalte for første gang luftvåbnets anerkendelse af det arbejde, som en privat UFO-forskningsgruppe udførte. Han nævnte her navnet på gruppen, nemlig UFORC i Akron, som lededes af Georg Popowitch. „Jeg tror“, sagde majoren, „at mr. Popowich og hans gruppe er samvittighedsfulde folk, som har sat sig til opgave at for-

tælle offentligheden deres viden om himmelfænomener og ukendte fænomener på himlen“.

Major Friend blev yderligere spurgt, om mennesker, som fortalte om deres iagttagelser, blev anset for narre. „Tværtimod“, svarede major Friend. — „Noget sådant falder os overhovedet ikke ind. Når folk fortæller om deres iagttagelser, kan vi jo aldrig på forhånd sige, om ikke disse iagttagelser på en eller anden måde kan være nyttige for luftvåbnet“.

(Indsendt af George Popowich, Akron, Ohio. Dette interview den 16.6.61 blev af redaktør Ken Courtright fra radiostationen WCUE i Akron frigivet til pressebureauet UPI).

Fra „Space, Saucers and Science“ nr. 23/61.

UFO-Nachrichten nr. 70/62.

Oversætter: Slej.

Beboede stjerneverdener

For UFO-loger er det opmuntrende at høre, at beviser til grund for liv på andre planeter er så påtrængende, at en ny videnskabelig gren kaldet „Exobiologi“ er dannet for studiet af dette emne.

Førende exobiologer mødtes for kort tid siden i Washington og New York for at diskutere deres nyeste opdagelser. Aviser bragte meddelelser om denne sammenkomst under overskrifterne „Legale udsigter for møde med levende væsener“, „Mulig eksistens af intelligente væsener på andre planeter“ og „Bemandet budskab (eller legation) til Mars og Venus“.

Der er i dag næppe tvivl om, at et stadigt større antal tænkende mennesker i forbindelse med de fortsatte observationer af UFO's har deres spekulationer om liv i andre verdener. Ikke alene spørger de sig selv, om vi er alene i universet, med de spørger endog, om vi i virkeligheden er alene i vor egen atmosfæres område.

Betegnende for denne fine tænknings store renaissance er ledende artikler, som to førende australske dagblade bragte. De kommenterede kort flyvende tallerkener som „usædvanlige, nye afsnit i den menneskelige skæbne“, og at de kort tid siden skete observationer i Meekatharra var „de sidste og

mest opsigtsvækkende af et stort antal beretninger om mærkelige ting på himlen“.

Det kommende års rumforskning vil vel bringe så forbavsende opdagelser, at studiet af ufologien i fremtiden kan foregå uforstyrret af de enerverende kræfter af menneskelig antipati. Optagelser af Jorden af major Titow og commander Shephard understøtter den antagelse, at denne forklaring uden tvivl skulle blive virksom.

Kontakter med levende væsener ude fra rummet hører ikke mere hjemme i rækken af videnskabelige opdigtinger.

Peter Norris. AFSR.

UFO-Nachrichten nr. 72/62.

Oversætter: Slej.

New Zealand

Observationen fandt sted den 29. marts 1962, og observatøren var hr. E. Taylor, ejer af båden „Ponui“, der befandt sig i Whangamata-bugten på Taupo-søen, New Zealand, hvor hr. Taylor sejlede sammen med nogle venner.

Klokken var 1132, og der var gode observationsforhold, idet himlen var skyfri bortset fra nogle spredte cumulus-skyer i ca. 1000 meters højde. En svag vind kom fra nordøst.

Objektet blev først iagttaget af en enkelt af observatørerne. Objektet kom fra nordøst, men stoppede op og stod stille i syd 15 grader over horisonten, i en afstand fra observatørerne anslået til 5—6000 meter.

Objektets form var lidt usædvanligt, da det lignede en trekant forsynet i toppen med to „fingre“, der gik skråt opad til hver side. Det lignede nærmest en indianer wig-wam. De to fingre var slørede, medens resten af objektet havde skarpe konturer.

Størrelsen på objektet var som en lillefingernegl i udstrakt arm. Objektets farve beskrives som: „En mat pære, der holdes foran en tændt, mat pære“.

Efter at have stået helt stille i næsten 2 minutter, begyndte objektet at rotere mod uret, foretog derefter en halv drejning om sin akse, hvorefter det accelererede til stor hastighed i løbet af ét sekund. Objektet forsvandt mod sydvest i løbet af 5 sekunder, d.v.s. i kikkert kunne man iagttage det i

10 sekunder. Da det forsvandt, syntes det kun langsomt at blive mindre.

Der hørtes ingen lyde fra objektet, men da bådens motor gik under hele observationen, kan man ikke lægge særlig vægt derpå. Der var ingen forstyrrelse at se på skibets kompasnål.

Oversætter: ej kilde: NZSSR.

Allingham

Så kom „Rumskib fra en fremmed planet“, — Cedric Allinghams vidunderlige beretning om et møde med en kosmonaut fra Mars.

Denne bog er et værdifuldt bidrag til det vægtige materiale, som allerede foreligger i dansk oversættelse. Når alt kommer til alt, er denne beretning — for nybegyndere som for viderekomne — nok blandt de bedste, der til dato er skrevet om den nye tidsalders herolder. (Pris 16,00 kr.).

Tidligere udkom:

George Adamski:

Ombord i rumskibe, 18,00 kr.

Flyvende tallerkener er landet (norsk), 16,00 kr.

Telepati, 7,50 kr.

Bestilling kan afgives til:

Forlaget Otto Biilmann, Hauser Plads 18, Kbhvn, eller til

Forlaget SUFOIs, Rønne Alle 9, Sunds, Jyll, tlf. Sunds 194.

U. S. A.

Mr. Theodor Goff så i november 1961 et UFO, som fløj hen over hans farm i Chadran, Nebraska.

På ejendommen opdagede han en mat, spindelvævstynd substans, som UFOet havde efterladt. Dette mærkelige materiale var ikke „englehår“, men af en superfin tykkelse.

Andre mennesker i omegnen af Goff's ejendom har fortalt om den samme substans.

Vejrtjenesten var ude af stand til at fortælle noget om stoffets oprindelse.

„Look-See“, vol. 2 nr. 1.

UFO-Nachrichten nr. 70/62.

Oversætter: Slej.

Rumfart og religion

Ought to be translated

Da den sovjetiske rumpilot, Gagarin, i april sidste år gennemførte den første flyvning rundt om Jorden, skrev det sovjetiske tidsskrift VIDENSKAB OG RELIGION i sit maj-nummer:

„Miraklet er sket, men det mirakel er udført af mennesker. Et menneskeligt væsen har gennemtrængt rummet, og det er en sejr for materialismen og et overvældende, knusende nederlag for idealismen, religionen og al åndelig formørkelse“.

Allerede da de første sputnikker opsendtes, bragte russerne i ramme alvor oplysninger om, at de kosmiske raketter på deres færd ikke havde mødt nogen Gud, nogen engle eller noget Paradis overhovedet.

Da den anden rumpilot, German Titov, havde udført sin tur 17 gange rundt om Jorden, skrev han i januarnummeret af VIDENSKAB OG RELIGION bl. a.:

„Jeg er ofte blevet spurgt, om jeg mødte Gud, engle eller helgener. Nå, hvad skal jeg svare på det?“

De troendes bønner når ikke op til Gud, alene af den grund, at der, hvor han skulle befinde sig, er der ikke engang luft. Jeg har ikke mødt nogen Gud i rummet og kan naturligvis ikke møde nogen“.

I modsætning hertil udtalte den amerikanske rumpilot John Glenn i senatet efter sin rumfart:

„Jeg sidder i rumkapslen og beder hele tiden. Så mange hundrede ting skal overvåges i de få timer, min færd varer. Men jeg ved, at hvor jeg er, der er Gud. Min kristendom er ikke en brandalarm til Gud under særlige kritiske omstændigheder, så jeg, når faren er ovre, ikke skulle have brug for Gud . . . “

Nu bliver det så spændende at se, hvad VIDENSKAB OG RELIGION får ud af Vostok 3 og Vostok 4 og deres tur i rummet.

Uddrag af Vårbrud.

(Organ for metodistkirkens ungdomsforbund i Danmark).

Afskrift: Ole Henningsen.

Man skal ikke prøve at glatte en tidsel ud.

Mosborough-tallerkenerne

Læs beretningen på side 227

„Flyvende tallerken sæsonen“ er begyndt igen. Iller Benazzi (28) var igår den anden italiener til på lige så mange dage at rapportere at have set et fremmed fartøj.

Men han rapporterede ikke, som Mario Zuccala, en skrædder fra Florence, at have set mænd fra det ydre rum, men han sagde, at han havde tre vidner til at bekræfte sin historie.

Benazzi fortalte politiet, at han kørte på Saronno-Legano vejen med sin kæreste onsdag aften, da han så en besynderlig flyvemaskine. Han standsede vognen for at iagttage, og det gjorde også et par i en anden vogn.

„Flyvemaskinen bevægede sig uden at gøre støj“,

sagde Benazzi. „Den kom ned, idet den næsten berørte os, og rettede projektørerne mod os. Så landede den på vejen et stykke fra os og kørte mod Saronno. Vi så, at den havde tre små baglygter med et violet lys“.

Han og de tre andre bestemte ikke at omtale rumskibet af frygt for, at de ikke ville blive troet. Men han forandrede mening efter at læse i aviserne, at Zuccala rapporterede at have set et lignende rumskib samme aften i San Casciano nær ved Florence. — B.U.P.

*Edinburgh Evening News,
lørdag den 14. april 1962.*